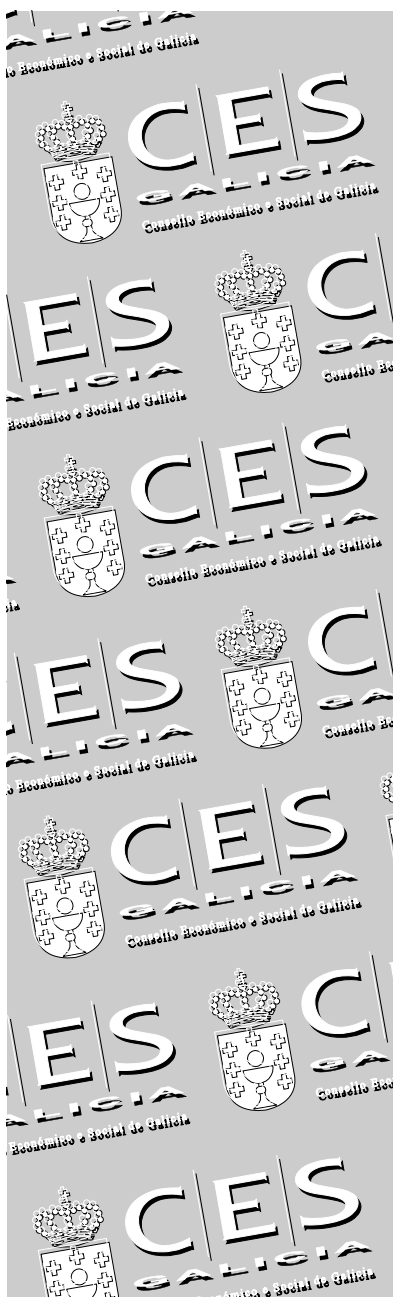

D I C T A M E

sobre o proxecto de Decreto
polo que se aproba o
Regulamento que establece
as normas marco sobre
protección contra a
**CONTAMINACIÓN
ACÚSTICA**

APROBADO POLÓ PLENO O 19 DE XULLO

Edita: Consello Económico e Social de Galicia

Este dictame pode consultarse tamén no sitio web do Consello:

www.ces-galicia.org

1.- ANTECEDENTES

1.- Con data 13 de xuño de 2001, tivo entrada no Consello Económico e Social de Galicia oficio do secretario xeral da Consellería de Medio Ambiente, sometendo á consideración deste organismo o borrador do proxecto de Decreto polo que se aproba o Regulamento que establece as normas marco sobre protección contra a contaminación acústica, co obxecto de que este organismo emita dictame de natureza facultativa que defina a posición dos axentes sociais e económicos representados no Consello.

2.- O texto do borrador foi remitido o luns, 18 de xuño de 2001, ó presidente e ós membros da Comisión sectorial nº 2: *Sector público e benestar social*, competente para emitilo dictame por razón de materia.

3.- Con data 18 de xuño de 2001, a súa presidencia convoca á Comisión sectorial nº 2 para o luns, 2 de xullo, co fin de programa-las sesións para a elaboración do Dictame.

4.- Tralo estudio do texto remitido pola Presidencia da Xunta de Galicia ó longo de varias sesións de traballo, a Comisión sectorial nº 2, na súa sesión 13/01, de data 9 de xullo, aprobou por unanimidade a proposta de Dictame e remitiuna ó presidente do Consello para a súa tramitación.

5.- En data 9 de xullo de 2001, o presidente do Consello convoca á Comisión Permanente do mesmo, que, reunida na súa sesión 9/01, de 10 de xullo, en trámite ordinario, acorda convocalo Pleno do Consello para a aprobación do Dictame.

6.- O Pleno do CES, na súa sesión 8/01, do 19 de xullo, acorda aprobar por unanimidade o seguinte:

DICTAME

Sobre o proxecto de Decreto polo que se aproba o Regulamento que establece as normas marco sobre protección contra a contaminación acústica.

2.- ESTRUCTURA E CONTIDO

1.- O proxecto de Decreto polo que se aproba o Regulamento que establece as normas marco sobre protección contra a contaminación acústica está concibido como un instrumento de aplicación para aqueles Concellos que non teñan aprobadas ordenanzas municipais sobre esta materia.

O obxecto desta disposición é regula-las actuacións dos cidadáns e da Administración para a protección do medio ambiente contra as perturbacións producidas polos ruídos e vibracións en cumprimento da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

2.- O contido do proxecto de Decreto polo que se aproba o Regulamento que establece as normas marco sobre protección contra a contaminación acústica estrutúrase nun artigo único de aprobación do Regulamento, estando este estruturado o mesmo tempo en catro Títulos, unha Disposición adicional, unha Disposición transitoria, unha Disposición derogatoria e unha Disposición derradeira.

Como xa se sinalou, o regulamento está estruturado en catro Títulos, no primeiro deles establécense as Disposicións Xerais sobre o obxecto do Regulamento, o ámbito de aplicación e as competencias.

No Título II establécense os niveis máximos de ruído e vibración, dividíndose en dous capítulos:

Capítulo I: “Criterios xerais de prevención.”

Capítulo II: “Niveis de ruído e vibración admisibles.”

No Título III determínanse as condicións específicas de prevención, estruturadas en catro capítulos:

Capítulo I: “Regulamentación do ruído nas edificacións.”

Capítulo II: “Regulamentación do ruído no tráfico.”

Capítulo III: “Regulamentación do ruído das actividades relacionadas cos usos productivos, terciario e equipamento.”

Capítulo IV: “Regulamentación do ruído para actividades varias.”

Por último, no Título IV establécese a inspección e o réxime sancionador, estruturándose en tres capítulos:

Capítulo I: “Disposicións xerais.”

Capítulo II: “Inspección e vixilancia.”

Capítulo III: “Régime sancionador.”

3.- OBSERVACIÓNS XERAIS

1.- O CES valora positivamente o proxecto de Decreto, xa que establece un marco para aqueles concellos que carecen de ordenanzas sobre ruído e vibracións e regula uns baixos niveis de ruído permitidos tanto no exterior coma no interior dos locais.

2.- O CES entende necesario que o Proxecto de Decreto considere non só os recintos desde a perspectiva da “actividade económica”, senón tamén como “centros de traballo”, para non obvia-la regulación laboral sobre esta materia.

3.- O CES considera necesario que o Concello teña función na prevención e non unicamente nos aspectos de corrección e sanción. Para superar este baleiro, enténdese que se debe incorporar un capítulo de SANEAMENTO ACÚSTICO que recolla medidas complementarias e adicionais de saneamento que atendan os requirimentos de prevención e mellora dos niveis de avaliación.

4.- OBSERVACIÓNS PARTICULARES

1.- No apartado **d)** do **punto 1** do **artigo 5**, defínese a zona de servidume como a que comprende os sectores do territorio afectados por servidumes sonoras a favor de sistemas xerais de infraestructuras viarias, ferroviarias ou outros equipos públicos que a reclamen.

O CES entende que a zona de servidume debería delimitarse a través dos puntos do territorio, ou curva isófona, onde se midan os valores guía de inmisión no ambiente exterior que correspondan, de acordo coas zonas de sensibilidade acústica.

2.- No **punto 2 do artigo 5**, establécese a clasificación segundo os usos dos cinco tipos de recintos adscritos ás zonas de sensibilidade acústica.

O CES considera que as aulas de ensino e as bibliotecas, polas súas características especiais, estarían mellor encadradas no tipo II. As actividades relacionadas cos usos productivos, terciario e equipamento deberían estar incluídas nos recintos de tipo V.

3.- O apartado **a) do punto 1 do artigo 6** establece os valores de recepción de ruído no ambiente exterior determinando que ningunha fonte sonora poderá emitir nin transmitir niveis de ruído ou vibración tal que produzan valores de recepción superiores ós fixados.

O CES considera que na delimitación do horario debería diferenciarse entre días laborais e festivos, ampliando o horario nocturno destes últimos ata máis tarde das 8:00h.

4.- O **artigo 12** regula a utilización dos dispositivos acústicos dos vehículos de motor.

Co fin de evitar abusos ou usos desaxeitados, o CES considera que se debería clarificar a utilización de dispositivos acústicos no caso de urxencias ou para evitar accidentes de forma que estes dispositivos sexan utilizados *“de forma axeitada e proporcionada”*.

5.- O **artigo 21** establece a posibilidade de que se realicen inspeccións unha vez iniciada a actividade ou postas en funcionamento as instalacións, para comprobar que cumpren a normativa.

O CES entende que debería substituírse a *“posibilidade”* de que se realicen inspeccións unha vez postas en funcionamento as instalacións, pola *“obrigatoriedade”* de realizalas.

6.- No **punto 1 do artigo 23** establécese que as actividades suxeitas á normativa específica de espectáculos, establecementos públicos e actividades recreativas non poderán emprazarse nos edificios de uso dominante residencial ou de uso mixto con uso residencial.

O CES considera que a prohibición de ditas actividades debería limitarse ós edificios de uso dominante residencial privado, e limitando as de uso mixto con uso residencial ó cumprimento de dita normativa específica.

7.- No **punto 4 do artigo 23** regúlase a posibilidade de que o Concello estableza as medidas oportunas para diminuí-lo nivel sonoro exterior naquelas zonas da cidade onde existan numerosas actividades destinadas ó uso de establecementos públicos e os niveis de recepción no ambiente exterior superen en máis de 3 dB os niveis fixados nesta disposición.

O CES considera que debería substituírse a “*discrecionalidade*” do Concello para a fixación de medidas que diminúan o nivel sonoro exterior, pola “*obrigatoriedade*” de establecelas.

8.- No **punto 6 do artigo 23** establécese que non se autoriza a implantación de actividades con ambientación musical se distasen un radio inferior a 30 metros.

O CES considera que debería eliminarse este apartado, fundamentalmente pola limitación que supón para a actividade económica o establecemento da limitación do radio inferior a 30 metros; sendo, en todo caso, ampliable a calquera actividade que conte con ambientación musical, os límites establecidos na Lei 7/1997, do 11 de agosto.

9.- No **punto 7 do artigo 23** límitase o nivel sonoro máximo a 90db para os establecementos públicos que dispoñan de equipo musical de elevada potencia.

O CES entende que non se debería permitir supera-los niveis sonoros máximos con un simple “aviso”, cando no artigo 25 para os traballos na vía pública non se autoriza en ningún caso supera-los 90 dB.

Neste artigo tampouco se ten en conta que algúns dos receptores deste ruído son os traballadores dos locais, co que, se a exposición fose de 8 horas, estaríase contravin-do a normativa laboral na materia.

10.- O punto 5 do artigo 24 establece que haberá que dispoñer dunha autorización expresa do Concello para as manifestacións populares na vía pública ou espazos abertos de carácter común ou veciñal e similares, na atención á posible incidencia por ruídos na vía pública.

O CES entende que a necesidade de autorización do concello, no caso de manifestacións ou mitins, pola posible incidencia de ruídos, pode entrar en colisión con outros dereitos fundamentais dos traballadores e traballadoras e da cidadanía establecidos na Constitución.

11.- O artigo 27 establece que o servizo público nocturno de limpeza e recollida de lixo adoptará as medidas e as precaucións necesarias para reduci-lo mínimo o nivel de perturbación da tranquilidade cidadá.

O CES considera que nos pregos de condicións dos contratos de limpeza e recollida de lixo non só se deben limita-los valores límite de emisión sonora para os vehículos, senón tamén para os procedementos que estes aplican.

12.- O artigo 29 relaciona a normativa aplicable á materia tratada na disposición obxecto de dictame.

O CES considera que a normativa aplicable debería facer tamén referencia á normativa laboral, xa que os locais son centros de traballo:

- Lei 31/1995, de prevención de riscos laborais;
- R. D. 1316/89, de ruído;
- R. D. 486/1997, de lugares de traballo.

13.- O artigo 31 regula a actividade de inspección ás actividades que se veñan desenvolvendo e ás instalacións en funcionamento para comproba-lo cumprimento das determinacións das normas-marco.

O CES entende que no punto 1 segue sen se incorpora-la perspectiva laboral nos centros de traballo, nos que o labor da Inspección de Traballo non precisa mandamento xudicial para acceder ós mesmos.

14.- No **artigo 35** establececen as actuacións que constitúen falta grave.

O CES entende que non parece unha medida axeitada a unha falta grave que a paralización da actividade evite unha sanción; parece máis adecuado abri-la posibilidade de que dita paralización se considere como un atenuante, impondo a sanción no seu grao mínimo.

Santiago de Compostela, 19 de xullo de 2001

Vº. e P.

O PRESIDENTE

O SECRETARIO XERAL

Asdo.: Luis Suárez Llanos Gómez

Asdo.: Carlos Monclús Diez de Ulzurrun

ANEXO

**Proxecto de Decreto pola que se aproba o
Regulamento que establece as normas marco sobre
protección contra a contaminación acústica**

A Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, publicada no DOG 159 do 20 de agosto de 1997 pretende dar debida resposta ás innumerables denuncias plantexadas polos cidadáns ante os órganos municipais e autonómicos competentes en materia ambiental. Neste senso, esta Lei viu a conquistar a harmonización do dereito dos cidadáns a organizar as súas actividades económicas, productivas e recreativas co disfrute da intimidade e o descanso nun medio ambiente adecuado para o desenvolvemento da personalidade.

Posteriormente á publicación da Lei, procedeuse ó desenvolvemento da mesma a través do Decreto 150/1999, do 27 de maio, polo que se aproba o regulamento de protección contra a contaminación acústica, en base á previsión contida no artigo 3.b da Lei 7/1997, co obxecto de garantir a aplicación homoxénea desta Lei en todo o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.

Non obstante ó anterior, a Lei 7/1997, contén no seu artigo 3.2.c, a previsión de dictar regulamentos de desenvolvemento da mesma que sexan de aplicación en aqueles Concellos da Comunidade Autónoma de Galicia que non teñan aprobadas ordenanzas sobre o ruído e vibracións.

Neste punto radica a razón de ser de esta norma, concebida como un instrumento de aplicación para aqueles Concellos que non teñan aprobadas ordenanzas municipais sobre esta materia e que se entende sen perxuízo das competencias correspondentes ós Concellos de conformidade co previsto na lexislación de réxime local, e na Lei 7/1997 de 7 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, en virtude das que corresponde ós Concellos exercer o control do cumprimento da dita Lei 7/1997, esixir a adopción das medidas necesarias, sinalar limitacións, realizar cantas inspeccións se requiran e aplicar as sancións correspondentes en caso de incumprimento.

Considerando que, por un lado, moitos Concellos de Galicia non dispoñen de Ordenanzas propias específicas sobre ruído e vibracións, dada a complexidade técnica para a súa elaboración, que esixe un gran esforzo ós Concellos con recursos limitados para contar con facultativos especializados na materia e que, por outro, os cidadáns demandan unha acción máis decidida e rigurosa da Administración en defensa da súa saúde e tranquilidade, desenvólvese o presente Decreto polo que se establecen as normas-marco en materia de ruidos e vibracións con criterios que determinan unha táboa de valores máximos homoxéneos que constitúan un común denominador no que se fundamente a efectividade do dereito a non soportar molestias esaxeradas causadas pola contaminación acústica, no espírito de coaxugar o exercicio das competencias municipais e respectándose a potestade dos Concellos de elaborar Ordenanzas sobre ruído e vibracións adaptadas as súas características e nas que se establezan, no seu caso, unha mellor protección.

En virtude do anterior, a proposta da Consellería de Medio Ambiente, e de acordo/oido co dictame do consello Consultivo de Galicia e previa deliberación do Consello da Xunta de Galicia na súa reunión do día ... de de dous mil un,

DISPOÑO

Artigo único.- Aprobación.

1.- Aprobase o Regulamento polo que se establecen as normas marco sobre protección contra a contaminación acústica, en aplicación da previsión contida no artigo 3.2.c da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra contaminación acústica, que será de aplicación directa en todos os Concellos de Galicia que non teñan aprobadas Ordenanzas sobre ruidos ou vibracións.

2.- Este regulamento tamén será de aplicación a aqueles Concellos que tendo aprobadas Ordenanzas contra ruidos ou vibracións as teñan sen adaptar á Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica e ó Decreto 150/1999 do 27 de maio, que a desenvolve.

Disposición adicional única.

O réxime que establece este Decreto entenderase sen perxuízo das intervencións que correspondan a outros organismos da Administración na esfera das súas respectivas competencias.

Disposición transitoria única.

As presentes normas marco serán de aplicación ata a entrada en vigor das Ordenanzas sobre ruidos e vibracións aprobadas polos Concellos.

Disposición derogatoria única.

Quedan derogadas cantas disposicións do mesmo ou inferior rango regulen materias contidas no presente Decreto, en canto se opoñan ou contradigan o sentido da mesma.

Disposición derradeira.

O presente Decreto entrará en vigor ós vinte días seguintes ó da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

Santiago de Compostela, a 2001

José Carlos del Álamo Jiménez
CONSELLEIRO DE MEDIO AMBIENTE

Manuel Fraga Iribarne
PRESIDENTE

Reglamento polo que se establecen normas marco sobre protección contra a contaminación acústica

TÍTULO I Disposicións Xerais.

Artigo 1º.- Obxecto.

A presente disposición ten por obxecto regular as actuacións dos cidadáns e da Administración para a protección do medio ambiente contra as perturbacións producidas polos ruidos e vibracións en cumprimento da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

Artigo 2º.- Ámbito de aplicación.

Están sometidos ás prescricións deste Regulamento todas as actividades e instalacións industriais, comerciais e de servizos, construcións e obras, así como os actos sociais, vehículos, aparatos e os comportamentos que xeneran ruidos e/ou vibracións susceptibles de producir molestias e se atopen situados ou se exerzan dentro daqueles Concellos de Galicia que non teñan aprobadas ordenanzas municipais sobre ruído e vibracións.

Artigo 3º.- Competencias.

O cumprimento do establecido no presente regulamento exercerase polos órganos municipais competentes con arreglo ó disposto na lexislación de réxime local e na Lei 7/1997, de 11 de agosto .

TÍTULO II Niveis máximos admisibles de ruído e vibración

CAPITULO I CRITERIOS XERAIS DE PREVENCIÓN

Artigo 4º.- Medidas de prevención.

Nos traballos de planeamento urbán e de organización de todo tipo de actividades e servizos deberá contemplarse a súa incidencia en canto a ruidos e vibracións, para que as solucións e/ou planificación adoptadas proporcionen o nivel máis axeitado posible de calidade de vida.

Entre outros aspectos deberá prestarse especial atención a :

- Organización do tráfico en xeral.
- Transportes colectivos urbáns.
- Recollida de residuos sólidos.
- Ubicación de centros docentes, sanitarios e lugares de residencia colectiva.
- Planificación de actividades ó aire libre que poídan xerar ambientes ruidosos en zonas colindantes.
- Planificación e proxecto de vías de circulación cos seus elementos de aillamento e amortiguación acústica.
- Todos aquelas medidas preventivas e/ou correctoras que fosen necesarias.

CAPITULO II NIVEIS DE RUIDO E VIBRACIÓN ADMISIBLES

Artigo 5º.- Zonas de sensibilidade acústica

1.- Enténdese por zona de sensibilidade acústica aquela parte do territorio que presenta un mesmo rango de percepción acústica. No artigo 7º do Anexo da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica defínense as seguintes zonas de sensibilidade acústica:

a.- Zona de alta sensibilidade acústica: comprende todos os sectores do territorio que admiten unha protección alta contra o ruído, como áreas sanitarias, docentes, culturais ou espazos protexidos.

b.- Zona de moderada sensibilidade acústica: comprende todos os sectores do territorio que admiten unha percepción do nivel sonoro medio, como vivendas, hoteis ou zonas de especial protección como os centros históricos.

c.- Zona de baixa sensibilidade acústica; comprende todos os sectores do territorio que admiten unha percepción do nivel sonoro elevado, como restaurantes, bares, locais ou centros comerciais.

d.- Zona de servidumbre: comprende os sectores do territorio afectados por servidumes sonoras a favor de sistemas xerais de infraestruturas viarias, ferroviarias ou outros equipos públicos que a reclamen.

e.- Zonas específicas xustificadas polo usos do solo ou a concurrencia doutras causas.

2.- Cada unha das zonas referidas con anterioridade ten adscritos cinco tipos de recintos, que se clasifican segundo os usos en:

- Tipo I: dormitorios de edificios sanitarios, clínicas ou centros de descanso, auditorios, teatros de ópera.

- Tipo II: dormitorios en vivendas, consultorios médicos, dormitorios de hotéis, teatros.

- Tipo III: Salas de estar, aulas de ensino, centros de culto, bibliotecas, oficinas de dirección, cines, salas de exposicións, museos.

- Tipo IV: usos comúns de vivendas, corredores, cociñas, recibidores, salas de espera, laboratorios.

- Tipo V: comercios, restaurantes, polideportivos, piscinas cubertas, estacións de viaxeiros.

3.- Os plans xerais de ordeación municipal delimitarán as zonas de sensibilidade acústica. No suposto de que Concello non dispoña de planeamento, as zonas virán delimitadas polo uso predominante existente en cada unha delas.

Artigo 6º.- Niveis de ruído e vibración admisibles

1.- Ningunha fonte sonora poderá emitir nin transmitir niveis de ruído ou vibración tal que produzan valores de recepción superiores ós fixados nas táboas 1, 2 e 3, relacionadas con posterioridade, de acordo coa Lei 7/1997, de 11 de agosto, de Protección contra a Contaminación Acústica.

a) Valores de recepción do ruído no ambiente exterior.

Táboa 1

Zonas de sensibilidade acústica	De 8:00 a 22:00 horas	De 22:00 a 8:00 horas
	LpAeq	LpAeq
A	60	50
B	65	55
C	70	60
D/Outras esp.	75	65

De se-lo caso de que pola zona de sensibilidade acústica A transcorra unha autoestrada, a zona de servidume derivada desta comprenderá o territorio do contorno da autoestrada ata os puntos do espazo delimitado pola curva isófona 60 dB (A).

b) Valores de recepción do ruído no ambiente interior.

Táboa 2

Zonas de sensibilidade acústica	De 8:00 a 22:00 horas LpAeq	De 22:00 a 8:00 horas LpAeq
A	30	25
B	35	30
C, D	40	35

c) Valores de recepción ás vibracións no ambiente interior.

Táboa 3

Uso de recinto afectado	Período	Curva base
Sanitario	Diúrno	1
	Nocturno	1
Residencial	Diúrno	2
	Nocturno	1,4
Oficinas	Diúrno	4
	Nocturno	4
Almacén e Comercial	Diúrno	8
	Nocturno	8

As curvas base son as da figura 5ª de vibracións de edificios, da norma ISO-2631-2, transcrita na Lei 7/1997, do 11 de agosto.

2.- Enténderase por valor de recepción os niveis de avaliación máximos recomendados no ambiente exterior ou interior e fíxanse en función do período horario e da zona de sensibilidade acústica. Estes valores serán medidos na forma e nas condicións sinaladas no regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio

3.- Excepcionalmente o Concello poderá autorizar unha ampliación determinada de carácter temporal e xustificada, nos niveis máximos no ambiente exterior, en puntos determinados do termo municipal, atendendo a eventos singulares programados tales como celebracións, feiras, festas ou manifestacións ó mesmo tempo que se darán as ordes precisas para reducir ó máximo as molestias ós cidadáns.

TÍTULO III **Condicións específicas de prevención**

CAPÍTULO I **REGULAMENTACIÓN DO RUIDO NAS EDIFICACIÓNS**

Artigo 7º.- Concepto de edificación.

Considéranse sometidas ós efectos desta disposición os edificios destinados a calquera dos seguintes usos:

- Residencial privado, no que se entenden incluídos todo tipo de vivendas.
- Residencial público, así hoteis, asilos, e demais establecementos hoteleros.
- Administrativos e de oficinas.
- Sanitarios, nos que se inclúen hospitais, clínicas e outros centros sanitarios.
- Docentes, tales como escolas e universidades.

Artigo 8º.- Condicións acústicas.

1. Os diversos elementos constructivos dos edificios definidos con anterioridade, deben cumprir ás condicións acústicas determinadas no capítulo III da Norma Básica de Edificación (NBE-CA-88, Orde do 29 de setembro de 1988, BOE nº 242, do 8 de outubro).

2. De coexistir nun mesmo edificio varios usos dos definidos no artigo anterior, aplicaranse as condicións acústicas da NBE a cada local por separado, e nos elementos constructivos de común unión entre varios locais aplicaranse as imposicións máis esixentes dos locais afectados.

3. Exceptúanse do apartado anterior os forzados constitutivos da primeira planta da edificación cando a dita planta sexa de uso residencial e na planta baixa se poidan localizar, conforme ó planeamento, usos susceptibles de producir molestias por ruidos ou vibracións. Nestos casos, o aillamento acústico bruto ó ruído aéreo esixible será de, polo menos, 55 db(A).

Artigo 9º. Maquinaria e instalacións.

1. Os aparatos elevadores, as instalacións de ventilación e acondicionamento do aire e a súas torres de refrixeración, a distribución e evacuación de augas, a transformación da enerxía eléctrica e demais servizos dos edificios serán instalados coas precaucións de localización e illamento que lles garanten un nivel de transmisión sonora ós locais e ambientes próximos que cumplan co disposto no Título II do Anexo da Lei 7/1997, de protección contra a contaminación acústica.

2. Co fin de evitar no posible a transmisión de ruído a través da estrutura da edificación, deberán terse en conta as seguintes normas:

a.- Todo elemento con órganos móbiles manterase en perfecto estado de conservación, principalmente o que se refire á suavidade dos seus rodamentos

b.- Non se permitirá o anclaxe directo de máquinas ou soporte das mesmas nas paredes medianeras, teitos ou forzados de separación de recintos, senón que se realizará interpoñendo os adecuados dispositivos antivibratorios.

c.- As máquinas de arranque violento, as que traballen por golpes ou choques bruscos e as dotadas de órganos con movemento alternativo deberán estar ancladas en bancadas independentes, sobre o chan e ailladas da estrutura da edificación por medio dos adecuados antivibratorios.

d.- Os conductos polos que circulen fluídos líquidos ou gaseosos de forma forzada, conectados directamente con máquinas que teñan órganos en movemento, disporán de dispositivos de separación que impidan a transmisión das vibracións xeradas en tales máquinas. As bridas e os soportes dos conductos terán elementos antivibratorios. As aberturas dos muros para o paso das conducións dotaranse de materiais antivibratorios.

e.- Nos circuitos de auga evitarase a produción de golpes de elevadores hidráulicos, e as seccións e disposición das válvulas e grifería deberán ser tal que o fluído circule polas mesmas en réxime laminar para os gastos nominais

Artigo 10º.- Certificado de illamento acústico.

1. A partir da presentación do correspondente certificado de fin de obra, o Concello procederá a comprobar o cumprimento das prescricións establecidas neste Capítulo. Tal cumprimento poderá acreditarse mediante certificación expedida polas empresas ou entidades homologadas.

2. Non se concederá a licenza de primeira ocupación sen o informe favorable sobre o cumprimento dos requisitos acústicos esixidos .

3. O procedemento regulador de homologación das empresas ou entidades para efectuar medicións en contaminación acústica e vibracións será o establecido no capítulo II do Decreto 150/1999, do 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento de Protección contra a contaminación acústica.

CAPITULO II **REGULAMENTACIÓN DO RUÍDO DO TRÁFICO**

Artigo 11º.- Vehículos de tracción mecánica.

1. Todo vehículo de tracción mecánica deberá ter en boas condicións de funcionamento o motor, a transmisión, carrocería e demais elementos do mesmo capaces de producir ruidos, especialmente o dispositivo silenciador dos gases de escape, co fin de que o nivel sonoro emitido polo vehículo co motor en marcha non exceda dos límites previstos no artigo 6 deste Regulamento.

2. Os límites máximos admisibles para ruidos emitidos polos distintos vehículos de motor na circulación serán os establecidos para as emisións de vehículos terrestres así como para as emisións de aeronaves, na lexislación estatal vixente.

Artigo 12º.- Dispositivos acústicos.

Os conductores de vehículos a motor, agás os que sirven en vehículos da Policía Gubernativa ou Municipal, Servicios de Extinción de Incendios e Salvamento e outros vehículos destinados ós Servicios de Urgencia, non poderán facer uso dos dispositivos acústicos en todo o termo municipal durante as 24 horas do día, salvo cando se trate de evitar un accidente ou se realice un servizo urxente de auxilio.

Artigo 13º.- Prohibición de ruidos innecesarios e por exceso de carga.

1. Prohíbese a circulación de vehículos a motor con escape libre e con silenciadores ineficaces, incompletos, inadecuados ou deteriorados.

2. De igual xeito prohíbese forzar ou violentar as marchas dos vehículos producindo ruidos molestos ou innecesarios, aínda que estivesen dentro dos límites máximos admisibles.

3. Así mesmo prohíbese a circulación de vehículos a motor cando, por exceso de carga, produzan ruidos superiores ós sinalados na lexislación estatal vixente.

Artigo 14º.- Restriccións de circulación.

1. Nos casos nos que o ruído do tráfico afecten á tranquilidade da poboación, o Concello poderá sinalar zonas ou vías nas que algunhas clases de vehículos a motor non poderan circular ou deberan facelo de xeito restrinxido en horario e velocidade.

2. A efectos do establecido no parágrafo anterior, consideranse as zonas que soportan un nivel de ruído, debido ó tráfico rodado, que alcance valores de nivel continuo equivalente (LpAeq) superior a 55 dB durante o período nocturno (de 22h a 8h) e a 65 dB no período diurno (de 8h a 22h).

Artigo 15º.- Inspección e Control.

1. A Policía Local poderá esixir ós conductores de vehículos a motor e ciclomotores que, ó seu xuízo, sobrepasen os límites de emisión permitidos, o sometimento ás probas de control de ruidos. No caso de negativa, o vehículo será inmovilizado e trasladado ás dependencias municipais adecuadas ó efecto.

2. Os vehículos cun nivel sonoro que sobrepase os límites máximos establecidos serán obxecto da correspondente denuncia.

3. Os axentes de vixilancia do tráfico formularán denuncias por infracción do disposto no presente Regulamento cando, coa axuda de aparatos medidores de ruído comprobren que o nivel de ruídos producidos por un vehículo en circulación supera os límites sinalados no artigo 6 deste Regulamento. Poderá, así mesmo, formularse denuncia polos axentes de vixilancia de tráfico sen necesidade de aparatos medidores, cando se trate de vehículos que circulen co chamado "escape libre" ou produzan, por calquera outra causa, un nivel de ruídos que notoriamente rebasen os límites máximos establecidos no citado artigo.

O titular do vehículo denunciado poderá unir ó prego de descargo, certificación expedida por unha Delegación Territorial de Industria na que se faga constar o nivel de ruído comprobado pola mesma, sempre que presente o vehículo ante aquel organismo no prazo dos dous días hábiles seguintes á entrega ou recepción do boletín de denuncia

CAPITULO III

REGULAMENTACIÓN DO RUÍDO DAS ACTIVIDADES RELACIONADAS COS USOS PRODUCTIVOS, TERCIARIO E EQUIPAMENTO

Artigo 16º.-Tipos de Actividades.

1. Todas as actividades industriais, comerciais e de servizos susceptibles de producir ruidos e vibracións quedan sometidas ó disposto neste Capítulo.

2. En todo caso, a transmisión de ruidos e vibracións orixinados como consecuencia daquelas actividades deberá axustarse ós límites establecidos nas presentes normas marco e no Título II do Anexo da Lei 7/1997 de protección contra a contaminación acústica. Os titulares destas actividades estarán obrigados a adoptar as medidas de insonorización das fontes sonoras e de illamento acústico dos locais para cumprir en cada caso as prescricións establecidas.

Artigo 17º.-Obrigas dos Titulares de actividades

As actividades que produzan unha perturbación por ruído ou vibracións deberán someterse ó procedemento de avaliación de incidencia ambiental.

Artigo 18º.- Proxectos de obras ou instalacións industriais.

1. Para o disposto no artigo anterior, en todos os proxectos de obras ou instalacións industriais, comerciais e de servizos que poidan provocar ruidos ou vibracións incluírase un estudo xustificativo do cumprimento das medidas establecidas na Lei 7/1997 de protección contra a contaminación acústica, e demais normas técnicas.

2. Os estudos de proxectos de actividades clasificadas e ou suxeitas ó regulamento de espectáculos e actividades recreativas, conterán ademais das medidas específicas esixidas en orden á avaliación da incidencia ambiental, as seguintes medidas:

- Instalación de solo flotante, se o solo do establecemento está asentado sobre un forxado, dispoñendo libre o espazo inferior. Cando o solo do establecemento estea asentado sobre terreo firme admíttirase a desolidarización do parámetro horizontal das verticais, especialmente dos piares.
- Instalación de dobre parede flotante e desolidarizada.
- Instalación dun teito acústico desconectado mecánicamente do forxado da prancha inmediatamente superior.

Non serán esixibles os requisitos anteriores ós proxectos daqueles establecementos cun horario de funcionamento que sexa exclusivamente o comprendido entre as 8:00 e as 22:00 horas e cuns aparatos musicais que sexan unicamente radio, televisión e fio musical cun nivel de emisión interno (N.E.I.) máximo de 75 Db (A). En calquera caso, nestes supostos os establecementos disporán dun illamento mínimo á ruído aéreo de 50 Db (A).

Artigo 19º.- Licencia de apertura.

A autoridade municipal non outorgará licencia de apertura das instalacións, das actividades ou dos establecementos sometidos a esta disposición se os proxectos presentados polos interesados non se axustan ó disposto na mesma. Non se poderá iniciar a actividade ou poñer en funcionamento as instalacións mentras non esté comprobado polos órganos inspectores ou mediante certificación expedida por empresas ou entidades homologadas que cumpren a normativa sobre contaminación acústica.

Artigo 20º.- Medidas correctoras e controis.

Nas licencias de apertura e nas declaracións de incidencia ambiental deberán sinalarse as medidas correctoras e os controis que deberán cumprir as actividades e instalacións, indicándose expresamente que o incumprimento destas pode dar lugar á revocación daquelas licencias ou autorizacións.

Artigo 21.- Inspeccións.

Unha vez iniciada a actividade ou postas en funcionamento as instalacións, tamén poderán realizarse as inspeccións precisas para comprobar que as actividades ou instalacións cumpren a normativa. Como consecuencia de estas, poderán incoarse os correspondentes procedementos sancionadores ou ben acordar medidas correctoras ou de control.

As comprobacións ós que se refire este parágrafo rexiranse polo disposto na lexislación ambiental de Galicia.

Artigo 22º.- Acreditación de impacto acústico

Todas as obras, instalacións ou actividades que, de conformidade co disposto na normativa estatal básica sobre a materia e na Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia, estean sometidas a un procedemento de avaliación de impacto ambiental ou de avaliación de efectos ambientais deberán conter un estudio acreditativo do seu impacto acústico de acordo coas esixencias definidas no Capítulo III do Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999 do 7 de maio. Na declaración que se dicte, que terá carácter vinculante, deberanse impoñer as medidas correctoras precisas.

Artigo 23º.- Actividades de ocio, de espectáculos e recreativos.

1. As discotecas, salas de festa, salas de baile, locais de exhibicións especiais e en xeral todas aquelas actividades suxeitas á normativa específica de espectáculos, establecementos públicos e actividades recreativas, non poderán ubicarse nos edificios de uso dominante residencial ou de uso mixto con uso residencial.

2. Ademais de cumprir as condicións establecidas na licencia de apertura, os locais destinados a espectáculos públicos ou a actividades recreativas como bares, restaurantes, discotecas, salas de baile, cines, teatros e similares deberán respetar o horario de peche establecido legalmente.

3. Os titulares de establecementos serán responsables de velar, para que os usuarios, ó entrar ou saír do local, non produzan molestias ó vecindario. No caso de que as súas recomendacións non sexan atendidas deberán avisar inmediatamente á Policía Municipal. Do mesmo xeito actuarán, de constataren a consumición de bebidas, expedidas no dito local, fóra do establecemento e dos emprazamentos autorizados.

4. Naquelas zoas da cidade donde existan numerosas actividades destinadas ó uso de establecemento público e ós niveis de recepción no ambiente exterior, producidos pola adición ás múltiples actividades existentes e pola actividade das persoas que utilicen estes establecementos, que superen en máis de 3 dB os niveis fixados nesta disposición, o Concello poderá establecer as medidas oportunas, dentro do seu ámbito de competencias, tendentes a disminuir o nivel sonoro exterior ata situarlo dentro dos límites correctos.

5. Cando o local público no que se desenvolvan actividades de ocio e que dispoña de licencia de espazos abertos produza uns niveis de ruído superior ós permitidos, se considerará ó titular responsable das molestias, séndolle de aplicación o réxime sancionador previsto nesta disposición.

6. En zona de uso dominante residencial e co fin de evitar efectos acumulativos non se autorizará a implantación de actividades destinadas a discoteca, sala de festas, sala de baile, café, pub, cafetería, restaurante ou similares que contén con ambientación musical se distasen un radio inferior a 30 m., contados dende a súa porta de acceso, ata as de calquera outra local deste tipo que contén coa preceptiva licencia municipal de apertura ou ben con licencia de obras para a súa instalación, salvo que formen parte dunha actividade de uso terciario hotelero.

Poderanse autorizar as ampliacións de locais que impliquen unha maior superficie e acceso a máis dunha fachada de mazá, se con elo non se incumpre o establecido no parágrafo anterior, conte con preceptiva licencia e se adopten as medidas correctoras que se sinalan.

7. Todos os establecementos públicos que dispoñan de equipo musical de elevada potencia, independentemente doutras limitacións establecidas nestas normas-marco, non poderán superar niveis sonoros máximos de 90 Db (A) en ningún punto ó que teñan acceso os clientes ou usuarios, agás que no acceso do referido espazo se coloque o aviso seguinte: “a exposición prolongada ós niveis sonoros do interior poden producir lesións permanentes no oído”. O aviso deberá ser perfectamente visible tanto pola súa dimensión como pola súa iluminación.

Os titulares de actividades nas que se comprobe que permiten que se expendan bebidas cando a consumición das mesmas realízase fora do establecemento e dos emprazamentos autorizados serán considerados responsables por cooperación necesaria, das molestias que se poideran producir e como tal, seralles de aplicación o réxime sancionador deste Regulamento.

CAPITULO IV

REGULAMENTACIÓN DO RUIDO PARA ACTIVIDADES VARIAS

Artigo 24º.- Actividades varias.

1. A produción de ruidos e vibracións na vía pública, nas zonas de pública concurrencia ou no interior dos edificios, non poderá superar, tanto de día como de noite, os límites establecidos nesta norma para garantir unha correcta convivencia cidadana. Terase especial cuidado en non sobrepasar ditos niveis, tanto no interior das casas como fora destas durante o período comprendido entre as 10 da noite e as 8 da mañá.

2. Os donos de animais domésticos deben de evitar calquera tipo de ruído provocado polos animais entre as 10 de noite e as 8 da mañá, para velar pola tranquilidade dos veciños. No resto das horas que compoñen o día, non se permitirá que o nivel de ruidos producidos polos animais, sobrepase os límites da boa convivencia e en ningún caso os valores establecidos nesta disposición. O dono será responsable ante o Concello do ruído producido polos seus animais.

3. Os propietarios ou usuarios de aparatos produtores de sonido e instrumentos musicais ou

acústicos, que fagan uso deles, xa sexa no propio domicilio ou en zonas públicas, non deberá sobrepasar os límites de ruído establecidos. Soamente nos casos excepcionais se poderá sobrepasar estes límites se o Concello ten a ben conceder a autorización oportuna.

4. Os aparatos domésticos como poden ser a licuadora, a aspiradora, o lavaplatos e outros, non se poderán utilizar entre as 10 da noite e as 8 de mañá se emiten un nivel de ruído superior ó establecido nesta disposición.

5. As manifestacións populares na vía pública ou espazos abertos de carácter común ou veciñal, derivadas da tradición, as concentracións de clubs ou asociacións, os actos culturais ou recreativos excepcionais, manifestacións ou mítines políticos ou sindicais e todos os que teñan un carácter ou interese similar, haberán de dispoñer da autorización expresa do Concello, que poderá impoñer condicións na atención á posible incidencia por ruidos na vía pública, con independencia das cuestións de orden público. A solicitude haberá de formularse coa mesma antelación que a lexislación sinala para solicitar autorización gubernativa.

6. Calquera outra actividade ou comportamento singular ou colectivo, non comprendido nos apartados precedentes deste capítulo, que conleve unha perturbación por ruidos para o vecindario, evitable coa observancia dunha conducta cívica normal, será sancionado conforme ó establecido neste Regulamento.

Artigo 25º.- Traballos na vía pública e na edificación.

1. Nos traballos realizados tanto na vía pública como na edificación non se autorizará o emprego de maquinaria que teña un nivel de emisión externo (NEE) superior a 90 dB (A), medidos na forma que se fixa regulamentariamente.

2. Os traballos realizados tanto na vía pública como na edificación non poderán realizarse entre as 22 horas e as 8 horas do día seguinte se producen niveis sonoros superiores ó establecido con carácter xeral neste decreto.

3. Exceptúanse da prohibición anterior as obras urxentes, as que se realicen por razóns de necesidade ou perigo e aquelas que polos seus inconvenientes non poidan levarse a cabo durante o día. O traballo nocturno deberá ser expresamente autorizado polo Concello, que determinará os límites sonoros que deberá cumprir en función das circunstancias que concurran en cada caso, sen perxucio do establecido na lexislación laboral.

Artigo 26º.- Carga e descarga.

1. Prohíbense as actividades de carga e descarga de mercancías, manipulación de caixas, contenedores, materiais de construción e obxectos similares na vía pública, entre as 22 horas e as 8 horas do día seguinte, cando estas operacións superen os límites sonoros establecidos no presente Regulamento.

É preceptiva a autorización municipal expresa para aquelas actividades que xustifiquen técnica-mente a imposibilidade de respetar os límites establecidos.

2. No horario restante da xornada laboral, estas actividades deberán realizarse co máximo coitado a fin de minimizar as molestias e reducilas ás estrictamente necesarias.

Artigo 27º.- Limpeza e recollida de lixo.

O servizo público nocturno de limpeza e recollida de basura adoptará as medidas e as precaucións necesarias para reducir ó mínimo o nivel de perturbación da tranquilidade cidadá.

Nos pregos de condicións da contrata deste servizo especificaranse os valores límites de emisión sonora aplicables ós vehículos.

Artigo 28º.- Dispositivos sonoros.

1. Con carácter xeral non se permitirá o emprego de ningún dispositivo sonoro con fins de propaganda, reclamo, aviso ou esparcemento.

Esta prohibición non rexirá nos casos de alarma, urxencia ou especial significación cidadá determinada polo Concello.

2. Co fin de evitar ou minimizar as molestias ocasionadas polos sistemas de alarma, entendidos como tal, a efectos desta disposición, todo dispositivo sonoro que teña por finalidade indicar unha manipulación sen autorización, dunha instalación, ben ou local, deberán terse en conta as normas establecidas nos seguintes apartados:

a) Os propietarios das alarmas deberán poñer en coñecemento da policía municipal os seus datos persoais para que, unha vez avisados do seu funcionamento anómalo, procedan de inmediato a súa interrupción.

O descoñecemento do titular ou persoa responsable por parte da policía municipal será entendido como autorización tácita a favor desta para o uso dos medios necesarios para interrompir o sistema de aviso.

A anterior medida se entende sen perxuício da imposición da correspondente sanción, cando as molestias deriven de actos imputables á actuación do propietario ou industrial suministrador, como consecuencia dunha deficiente instalación do aparato ou de unha falta das operacións necesarias para mantelo en bo estado de conservación.

b) Prohibese a activación voluntaria dos sistemas de alarma, salvo nos casos de proba e ensaio que se indican:

- Iniciais: serán os casos que se realicen inmediatamente despois das instalacións para comprobar o seu funcionamento. Poderán efectuarse entre as 10 e as 18 horas da xornada laboral.

- Rutinarias: Serán as de comprobación periódica do correcto funcionamento dos sistemas de alarma. Só podrán realizarse unha vez ó ano e nun intervalo máximo de 5 minutos, dentro dos horarios anteriormente indicados da xornada laboral. A policía municipal deberá coñecer previamente, o plan destas comprobacións coa expresión do día e hora na que se van a realizar.

- Naqueles casos nos que as alarmas instaladas nos vehículos estén en funcionamento por un tempo superior a 5 minutos, a autoridade municipal, valorando a gravidade da perturbación, os límites sonoros establecidos, a imposibilidade de desconexión da alarma e o perxuício á tranquilidade pública, poderán chegar á retirada, sen costes, dos vehículos ós depósitos municipais habilitados ó efecto.

**TITULO IV
Inspección e rexime sancionador**

**CAPITULO I
DISPOSICIÓN XERAIS**

Artigo 29º.- Normativa aplicable.

Á materia tratada nesta disposición lle será aplicable o disposto en:

- A Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica desenvolvida a través do Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.

- A Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia.

- O Decreto 156/1995, do 3 de xuño, de inspección ambiental.

- O capítulo II do título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réximen xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

- O Real Decreto 1398/1993, do 4 de agosto, polo que se aproba o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.

CAPITULO II **INSPECCIÓN E VIXILANCIA**

Artigo 30º.- Competencia.

1.- Corresponde ó Concello exercer o control do cumprimento do previsto na presente disposición, conforme ó disposto no Capítulo II do Título III da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, no referente ás denuncias, inspección e ós actos de inspección.

2.- Cando o Concello se considere imposibilitado para o exercicio da competencia de inspección, este poderá solicitar o auxilio en tal función á Administración Autonómica, ou ás empresas habilitadas ó respecto pola Xunta de Galicia, de acordo co estipulado no artigo 25 da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

Artigo 31º.-Actividade de inspección.

1.- O persoal do Concello, debidamente identificado, poderá levar a cabo visita de inspección ás actividades que se veñan desenvolvendo e ás instalacións en funcionamento para os efectos de comprobalo cumprimento das determinacións das presentes normas-marco.

Cando para a realización de inspeccións sexa necesario entrar nun domicilio, será preceptiva a correspondente autorización xudicial. Nos demais supostos, o persoal, debidamente identificado, estará facultado para acceder ás instalacións ou establecementos, se é o caso, sen previo aviso.

Os propietarios dos establecementos e actividades produtoras de ruídos e vibracións deberá permitir a inspección e facilítala.

2.- As visitas de inspección poderán levarse a cabo por propia iniciativa municipal ou previa solicitude de calquera interesado. As solicitudes conterán, ademais dos datos esixibles ás instancias na lexislación que regulamenta o procedemento administrativo, os datos precisos para a realización da visita de inspección

Nos casos de recoñecida urxencia, cando os ruídos resulten altamente perturbadores ou cando sobreveñan ocasionalmente por uso abusivo, deterioro ou deficiente funcionamento das instalacións, aparatos ou equipos, a solicitude de visita de inspección poderá formularse directamente ante os servicios de inspección tanto de palabra como por escrito

3.- As visitas de inspección realizaranse tendo en conta as características do ruído e das vibracións ou para tal fin as medicións relativas ó ruído obxectivo realizaranse previa citación do responsable do foco ruidoso e das medicións relativas ó ruído subxectivo practicaranse sen coñecemento do titular, sen prexuízo de que neste último caso poida ofrecerse ó responsable do foco ruidoso unha nova medición na súa presenza para o seu coñecemento

4.- Unha vez concluídas as medicións entregárase ós interesados unha copia do resultado das mesmas. As actas emitidas polos órganos competentes gozan de presunción de veracidade en canto ós feitos contidos nelas e constitúen proba dabondo para os efectos do correspondente procedemento sancionador. Tal presunción esténdese ás medicións realizadas con instrumentos que reúnen os requisitos regulamentarios establecidos no capítulo VI do Anexo do Regulamento contra a contaminación acústica.

CAPITULO III **RÉXIME SANCIONADOR**

Artigo 33º.- Infraccións.

Consideraranse infraccións administrativas as accións ou omisións que contraveñan as disposicións deste Regulamento. As infraccións clasifícanse en leves, graves ou moi graves, de conformidade co tipificado nos artigos seguintes, de acordo co establecido no capítulo III, Título III da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

Artigo 34º.- Faltas leves.

Constitúe falta leve:

- a) A superación dos límites admitidos ata 5 Db (A).
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondente á curva base inmediatamente superior á máxima admitida para cada situación (Anexo Lei 7/1997, de 11 de agosto)
- c) Calquera outra infracción ás normas desta Ordenanza non cualificada expresamente como falta grave ou moi grave, conforme ó disposto no art. Da Lei 7/95
- d) A circulación de vehículos de motor co escape libre e con silenciadores ineficaces, incompletos, inadecuados ou deteriorados.
- e) A non presentación dos vehículos ás inspeccións.

Artigo 35º.- Faltas graves.

Constitúe falta grave.

- a) A superación en máis de 5 dB (A) dos valores límite admitidos.
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondentes a dúas curvas base inmediatamente superiores á máxima admitida para cada situación (Anexo Lei 7/1997, de 11 de agosto).
- c) A vulneración expresa dos requirimentos municipais para a corrección das deficiencias observadas.
- d) A negativa ou obstrución ó labor inspector. Considérase, en todo caso, como reistencia á actuación inspectora impedirles ós funcionarios competentes a entrada ós recintos e locais onde deban realizarse as inspeccións, sempre e cando a Administración actuante observase os requisitos formais establecidos neste Regulamento.
- e) A reincidencia en faltas leves no prazo de doce meses.
- f) A iniciación de actividades ou a apertura de establecementos e instalacións susceptibles de producir ruidos ou vibracións sen obter a previa autorización ou licenza.
- g) A transgresión ou incumprimento das condicións correctoras sinaladas polo órgano competente. Neste último suposto, os suxeitos responsables poderán evita-la imposición de sanción se proceden voluntariamente á paralización ou non iniciación da actividade.

Artigo 36º. Faltas moi graves.

Constitúen faltas moi graves:

- a) A superación en máis de 15 dB (A) dos valores límite admitidos.
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondente a máis de dúas curvas base inmediatamente superiores á máxima admitida para cada situación. (Anexo Lei 7/1997, de 11 de agosto).
- c) A reincidencia en faltas graves no prazo de 12 meses.
- d) O incumprimento das ordes de clausura dos establecementos ou de paralización da actividade acordadas pola autoridade competente.

Artigo 37º.- Sancións.

As infraccións ós preceptos deste Regulamento sancionaranse de acordo ó establecido na Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

- a) Infraccións leves, con multa dende 10.000 ata 250.000 pesetas.
- b) Infraccións graves, con multa dende 250.001 ata 1.500.000 pesetas, clausura temporal do establecemento ou paralización da actividade por un espazo de tempo non superior a seis meses.
- c) Infraccións moi graves, con multa dende 1.500.001 ata 10.000.000 de pesetas, clausura do establecemento ou paralización da actividade por espazo superior a seis meses ou con carácter definitivo.

Artigo 38º.- Atenuantes.

Sempre que a comisión da infracción se produza por primeira vez e a corrección da emisión de ruído que orixinou a sanción se fixese nun prazo de 48 horas, reducíndoa ó nivel autorizado, a sanción imporase no seu grado mínimo. En todo caso, o prazo computarase a partir da comprobación da comisión da infracción

Artigo 39º.- Clausura.

A sanción de clausura temporal ou definitiva poderá impoñerse naquelas infraccións nas que se aprecie reiterada resistencia ó cumprimento do ordenado pola Alcaldía ou manifesta actitude do titular da instalación no sentido de dificultar, falsear ou desvirtuar-lo resultado da inspección.

Artigo 40º.- Medidas complementarias.

Na resolución que poña fin ó procedemento sancionador poderá acordarse, a parte da imposición da sanción correspondente, a adopción de medidas correctoras, así como a indemnización dos danos e perdas ocasionados como consecuencia da actividade infractora. Para a execución de ditos actos, se o infractor non os cumprixe voluntariamente no prazo que se lle sinale, poderán impoñérselle multas coercitivas sucesivas de ata 500.000 pesetas cada unha. Igualmente poderá ordenarse a execución subsidiaria nos termos previstos no artigo 98 da Lei 30/1992, do 26 de novembro do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 41º.- Prescrición.

As infraccións ás que se refire este Regulamento prescribirán nos seguintes prazos, dende a comisión do feito:

- a) Seis meses, no caso de infraccións leves.
- b) Dous anos, no caso de infraccións graves.
- c) Catro anos, no caso de infraccións moi graves.

Artigo 42º.- Medidas correctoras.

Con independencia das demais medidas que se adopten para garanti-la eficacia da resolución que no seu momento se dicte, con carácter cautelar o Concello poderá acordar-la inmediata adopción de medidas correctoras imprescindibles para evita-los danos ou molestias graves que se estean ocasionando como consecuencia das actividades presuntamente infractoras. Igualmente, e co mesmo carácter cautelar, poderá acordarse a paralización da actividade ou a clausura das instalacións ou dos establecementos cando a produción de rúidos ou vibracións supere os niveis establecidos para a súa tipificación como falta moi grave, ou ben cando, acordada a adopción de medidas correctoras, o requirimento municipal resultase incumplido no prazo que para os efectos se sinale. Tamén poderá acordarse o precinto de equipos, así como calquera outra medida que se considere imprescindible para evita-la persistencia na actuación infractora. Ditas medidas adoptaranse despois de audiencia do interesado, por un prazo de cinco días, excepto naqueles casos que esixan unha actuación inmediata.

TITULO V

AUDITORÍAS

Artigo 43º.- Concepto.

A auditoría sobre ruidos e vibracións é un proceso de avaliación sistemática, obxetiva, independente e periódica en materia de ruidos e vibracións nas actividades susceptibles de control.

Artigo 44º.-Obxetivos.

Os obxetivos básicos das auditorías son o establecemento e a aplicación, por parte das empresas e institucións, de sistemas de xestión internos para a protección contra o ruído e as vibracións, a avaliación sistemática dos resultados obtidos que permita establecer e adoptar as medidas complementarias para reducir a incidencia ambiental e a información xeral sobre o comportamento delas en materia de ruidos e vibracións.

Artigo 45º.- Acción Municipal.

1.- A acción municipal concretarase nun programa xeral de actuacións baseado nos seguintes principios e criterios:

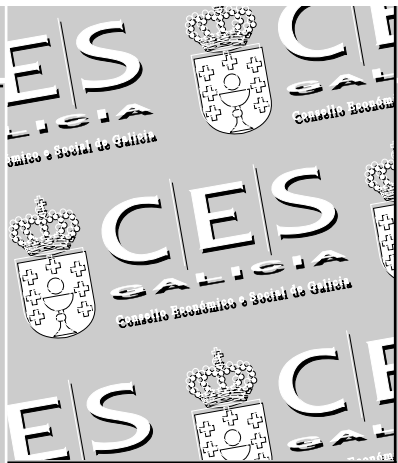
- 1) Prevención, corrección e mellora.
- 2) Información.
- 3) Concienciación.

Como punto de partida haberá que coñecer o grado de concienciación dos cidadáns ante o problema para, posteriormente, introducir hábitos de conduta compatibles cun maior benestar.

2.- O Concello establecerá un programa de auditoría interna bianual como método de seguimento do programa de actuación dos que os seus resultados evidenciarán a necesidade de revisión dos obxetivos marcados polo mesmo.

Artigo 46º.- Axudas.

Calquera empresa ou institución con actividades susceptibles de producir ruidos ou vibracións que deseen implantar un sistema de xestión de control de contaminación acústica, poderán solicitar axudas económicas o goberno autonómico para a realización de auditorías internas sempre e cando se comprometan a implantación das medidas correctoras recollidas nos correspondentes informes.

Dictame
5/01